

**CURTEA SUPREMĂ
DE JUSTIȚIE**

DECIZIE

cu privire la respingerea recursului depus de Viorel Gandrabur, reprezentat de avocatul Eugeniu Musteață,

în cauza de contencios administrativ intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Viorel Gandrabur împotriva Casei Naționale de Asigurări Sociale, terț Inspectoratul General al Poliției, cu privire la anularea actului administrativ și obligarea emiterii actului administrativ favorabil,

împotriva încheierii din 20 ianuarie 2025 a Curții de Apel Centru,

*(Dosarul nr. 3r-52/25
NR. PIGD 2-22132874-01-3r-27022025)*

Termenul depunerii apelului. Nejustificată omiterea termenului de declarare a apelului.

Judecătoria Chișinău, sediul Centru, jud. T. Avasiloaie,
Curtea de Apel Centru, jud. V. Sîrbu, A. Cașcaval, A. Braga,

14 mai 2025

Textul corespunde originalului

Examinând în lipsa participanților la proces recursul depus de Viorel Gandrabur, reprezentat de avocatul Eugeniu Musteață,

Curtea Supremă de Justiție, în completul compus din:

Stela Procopciuc, *Președinte*,

Ion Malanciuc,

Diana Stănilă, *judecători*,

constată următoarele:

ÎN FAPT

1. La 12 septembrie 2022, Viorel Gandrabur, reprezentat de avocatul Eugeniu Musteață, a depus cerere de chemare în judecată împotriva Casei Naționale de Asigurări Sociale, terț Inspectoratul General al Poliției, concretizată ulterior, solicitând anularea deciziei Casei Teritoriale de Asigurări Sociale Chișinău, Rîșcani, nr. 93/2022/44633 din 30 mai 2022, nr. 92/2022/47447 din 29 august 2022, răspunsul Casei Naționale de Asigurări Sociale nr. G1730/22 din 01 septembrie 2022 și nr. 1917/22 din 05 octombrie 2022, obligarea Casei Naționale de Asigurări Sociale să emită actul administrativ individual privind recalcularea pensiei rezultând din vechimea în muncă de 32 ani, 04 luni și 18 zile, din suma soldei, reieșind din media lunară pentru ultimele 12 luni calendaristice precedente concedierii din 29 decembrie 2021.

POZIȚIA PRIMEI INSTANȚE

2. Prin hotărârea din 15 aprilie 2024 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, s-a respins acțiunea în contencios administrativ înaintată de Viorel Gandrabur împotriva Casei Naționale de Asigurări Sociale, terț Inspectoratul General al Poliției, cu privire la anularea deciziei Casei Teritoriale de Asigurări Sociale Chișinău, Rîșcani, nr. 93/2022/44633 din 30 mai 2022 și nr. 92/2022/47447 din 29 august 2022, deciziei Casei Naționale de Asigurări Sociale nr. G1730/22 din 01 septembrie 2022 și nr. 1917/22 din 05 octombrie 2022, obligarea Casei Naționale de Asigurări Sociale să emită actul administrativ individual privind recalcularea pensiei rezultând din vechimea în muncă de 32 ani, 04 luni și 18 zile, din suma soldei, reieșind din media lunară pentru ultimele 12 luni calendaristice precedente concedierii din 29 decembrie 2021, încasarea cheltuielilor de judecată.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE APEL

3. La 05 august 2024, prin intermediul poștei electronice (f.d.56), Viorel Gandrabur, reprezentat de avocatul Eugeniu Musteață, a depus cerere de apel nemotivată, iar la 03 decembrie 2024, prin intermediul poștei electronice (f.d.72), a expediat apelul motivat împotriva hotărârii din 15 aprilie 2024 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, solicitând admiterea apelului, repunerea în termenul de înaintare a acestuia, casarea hotărârii primei instanțe, pronunțarea unei noi hotărâri de admitere integrală a acțiunii.

POZIȚIA INSTANȚEI DE APEL

4. Prin încheierea din 20 ianuarie 2025 a Curții de Apel Centru s-a respins ca neîntemeiată cererea depusă de avocatul Eugeniu Musteață, în interesele apelantului Viorel Gandrabur, cu privire la repunerea în termen a apelului. S-a declarat inadmisibil apelul depus de Viorel Gandrabur împotriva hotărârii din 15 aprilie 2024 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, din motiv că apelul a fost depus după expirarea termenului prevăzut la art.232 alin. (1) din Codul administrativ.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE RECURS

5. La 03 februarie 2025, prin intermediul poștei electronice (f.d.91), Viorel Gandrabur, reprezentat de avocatul Eugeniu Musteață, a depus recurs împotriva încheierii din 20 ianuarie 2025 a Curții de Apel Centru, solicitând admiterea acestuia, casarea încheierii contestate, emiterea unei noi încheieri de repunere în termenul de apel, trimiterea cauzei instanței de apel pentru examinare.

6. În susținerea recursului, partea recurentă a invocat că în dezacord cu soluția primei instanțe, la 05 august 2024, a depus apel nemotivat, iar la 03 decembrie 2024 a prezentat motivarea apelului. Prin cererile de apel depuse a solicitat repunerea în termenul legal de depunere a cererii de apel nemotivate cu referire la prevederile art. 65 din Codul administrativ, având în vedere neînștiințarea despre data ședinței de judecată și necomunicarea actului judecătoresc emis. Iar prin încheierea din 20 ianuarie 2025 a Curții de Apel Centru, s-a respins ca neîntemeiată cererea privind repunerea în termen a apelului și s-a declarat inadmisibil apelul, din motiv că a fost depus după expirarea termenului prevăzut la art. 232 alin. (1) din Codul administrativ.

7. Totodată, a reiterat că instanța de apel în motivarea încheierii a menționat despre recepționarea citațiilor de către reclamant și avocat, precum și formularea cererii din 24 ianuarie 2024 de examinare în lipsă, iar înaintând acțiunea în instanța, urma să se intereseze de soarta dosarului, la fel că dispozitivul hotărârii contestate a fost publicat pe portalul național al instanțelor și respectiv survin efectele instituite prin lege. Dreptul de a efectua actul de procedură încetează o dată cu expirarea termenului prevăzut de lege ori stabilit de instanța judecătorească.

8. În opinia avocatului recurentului, motivarea instanței este arbitrară și se bazează în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor. În acest sens, a comunicat că nici recurentul și nici reprezentantul recurentului nu au fost citați pentru data ședinței de judecată și nici nu le-a fost comunicat actul judecătoresc. În cererea de chemare în judecată și în mandatul avocatului a fost indicată adresa de corespondență din mun. Chișinău, str. 31 august 1989, nr.100, of.203, însă în toate citațiile, o altă adresă, și anume mun. Chișinău, str. 31 august 1989, nr.62. Deși adresa

recurentului a fost indicată corect, însă ultimul nu a recepționat nici o scrisoare, deoarece s-a aflat peste hotarele țării, având certitudinea că actele vor fi comunicate avocatului. Deși nu a recepționat citația privind data ședinței de judecată, însă a accesat portalul instanțelor de judecată și a constatat că ședința de judecată a fost fixată pentru 24 ianuarie 2024. Având în vedere imposibilitatea sa în calitate de avocat de a se prezenta pentru această dată și că în acea perioadă ședințele se amânau peste aproximativ opt luni, a depus cerere de examinare în lipsă anume pentru ședința din 24 ianuarie 2024. După ședința respectivă, avocatul s-a prezentat la grefierul judecătorului și a solicitat să i se comunice rezultatul ședinței, informându-l că ședința nu a avut loc și suplimentar va fi informat despre următoarea ședință. Având în vedere faptul că în zile apropiate nu a fost informat despre următoarea ședință de judecată și nici pe portal nu a fost publicat, la solicitarea avocatului către grefierul judecătorului de a fi informat despre următoarea ședință de judecată, i s-a comunicat că a fost fixată pentru 08 februarie 2024. Însă la acea dată ședința nu a avut loc, deoarece judecătorul s-a aflat în concediul medical. Iar la 08 februarie 2024 a fost informat că va fi înștiințat despre ulterioara ședință în mod adăugător, fie prin poștă, fie prin poșta electronică. În situația în care nu a recepționat nici o citație cu privire la următoarea ședință de judecată, la 26 iulie 2024, a accesat portalul instanțelor de judecată unde a găsit publicată hotărârea din 15 aprilie 2024 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani.

9. Avocatul recurentului a specificat că nu a negat faptul că a cunoscut despre existența dosarului și că pentru 24 ianuarie 2024 a fost fixată ședința de judecată, fapt despre care a aflat de pe portalul instanțelor de judecată. Totuși, instanța de apel în mod eronat a indicat faptul că atât avocatul, cât și reclamantul au fost citați și au recepționat citațiile. Nicio citație comunicată reclamantului nu a fost recepționată de acesta, precum nici o citație adresată avocatului nu a fost recepționată. Însă a considerat important că toate actele comunicate avocatului au fost expediate la o altă adresă decât cea indicată ca fiind de corespondență. Deși nu neagă faptul că a aflat despre ședința de pe portalul instanței, a reiterat că s-a prezentat imediat după ședința din 24 ianuarie 2024 pentru a afla rezultatul ședinței și i s-a comunicat că va fi informat suplimentar. După ședința din 08 februarie 2024 nici avocatul și nici recurentul nu au fost citați pentru ședința din 15 aprilie 2024, nici la adresele indicate și nici la alte adrese. Or, la ședința din 08 februarie 2024 deși avocatul a fost prezent, însă aceasta nu a avut loc și nici nu a fost stabilită o altă ședință de judecată. După ședința din 08 februarie 2024 grefierul nu a mai fost deranjat, deoarece acesta a comunicat că odată ce va fi fixată ulterioara ședință de către instanța de judecată, va anunța părțile în acest sens. Prin urmare, părțile nu au avut posibilitatea să cunoască faptul că următoarea ședință a fost numită pentru data de 15 aprilie 2024. În acest context, chiar dacă ar fost expediate citații la adresa părților, chiar dacă ar fi fost recepționate aceste citații de până la ședința din 08 februarie 2024, în

contextul în care, ședința din 08 februarie 2024 nu a avut loc, iar ședința următoare a fost stabilită ulterior unilateral de către instanța de judecată, fără a comunica părților, nu au avut de unde să cunoască despre ședința din 15 aprilie 2024. Astfel, sunt incidente prevederile art.65 alin.(1) din Codul administrativ, deoarece din motive independente de voința sa, recurentul nu a putut respecta termenul de a înainta apelul nemotivat, deoarece nu a cunoscut despre ulterioara ședință de judecată și nici nu a putu să cunoască, deoarece acesta nu a fost fixată.

10. CtEDO în mai multe rânduri a statuat faptul că, obligația de comunicare a actelor de procedură, în cazul în care aceasta este prevăzută de legislația națională, se consideră a fi respectată și corespunzătoare garanțiilor oferite art. 6 §1 CEDO, din momentul în care justițiabilul a avut posibilitatea reală de a lua cunoștință de conținutul actului care urma să fie comunicat, iar obligația de probare a efectuării unei astfel de comunicări îi revine statului care o invocă. Astfel, încât Curtea a reiterat, în mai multe cazuri, faptul că dreptul de acces la o instanță, principiul contradictorialității, precum și principiul egalității armelor, consacrate la art. 6 § 1 din Convenție, se aplică, de asemenea, în domeniul specific al comunicării actelor judiciare părților. Astfel, o condiție *sine-qua-non* ca mijloacele prin care are loc comunicarea actelor procedurale civile către participanții la proces să treacă testul legalității, respectiv comunicarea să se considere efectuată în mod legal, cu respectarea tuturor garanțiilor dreptului la un proces echitabil este ca aceste mijloace să asigure transmiterea și confirmarea actelor date, și textului acestora nemijlocit și efectiv.

11. Avocatul recurentului a precizat că a depus diligența necesară de a se informa despre dosar în limitele rezonabile, însă instanța de judecată deși avea obligația de a comunica părților despre data ședinței de judecată fixată unilateral, nu a întreprins nici o măsură. Prin urmare, recurentul și avocatul s-au informat despre soarta dosarului, cel puțin s-a prezentat la ședința de judecată din 08 februarie 2024, pentru care nu a fost citat, însă instanța de judecată, pe lângă faptul că nu a stabilit o altă ședință de judecată, nici nu a comunicat părților despre ședința din 15 aprilie 2024, fixată unilateral. Obligația instanței de judecată de a comunica părții actele de procedură nu poate fi echivalată cu obligația părții de a se interesa despre soarta dosarului. Prin interpretarea circumstanțelor invocate instanța de apel a pus o sarcină disproporționată de a verifica soarta dosarului, chiar dacă i s-a comunicat că ședința o să fie fixată unilateral și o să fie informat suplimentar.

12. Copia recursului declarat a fost expediată intimatului și terțului la 27 februarie 2025, prin intermediul poștei electronice (f.d.102-103).

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ

13. Art. 241 din Codul administrativ:

„(1) Încheierile primei instanțe și ale instanței de apel pot fi contestate cu recurs, separat de hotărâre, în cazurile prevăzute de prezentul cod și de alte legi.”

14. Art. 242 din Codul administrativ:

„Recursul împotriva încheierii judecătorești se depune motivat la instanța de judecată care a emis încheierea contestată în termen de 15 zile de la notificarea încheierii judecătorești, dacă legea nu stabilește un termen mai mic. Instanța de judecată care a emis încheierea contestată transmite neîntârziat recursul împotriva încheierii judecătorești împreună cu dosarul judiciar instanței competente să soluționeze recursul.”

15. Art. 191 din Codul administrativ:

„(5) Curtea Supremă de Justiție soluționează: b) cererile de recurs împotriva hotărârilor, a deciziilor și a încheierilor curților de apel.”

16. Art. 232 din Codul administrativ:

„(1) Apelul se depune la instanța de judecată care a emis hotărârea contestată în termen de 30 de zile de la pronunțarea dispozitivului hotărârii, dacă legea nu stabilește un termen mai mic. Instanța de judecată care a emis hotărârea contestată transmite neîntârziat apelul împreună cu dosarul judiciar, după motivarea hotărârii, instanței de apel.”

17. Art. 236 din Codul administrativ:

„(1) Instanța de apel examinează din oficiu admisibilitatea apelului. Dacă este inadmisibil, apelul se declară ca atare printr-o încheiere susceptibilă de recurs.

(2) Apelul se declară inadmisibil în special când:

d) apelul a fost depus după expirarea termenului stabilit la art.232 alin.(1).”

18. Art. 65 din Codul administrativ:

„(1) Dacă o persoană, din motive independente de voința ei, nu a putut respecta un termen legal, atunci, la cerere, ea poate fi repusă în termen. Culpă unui reprezentant legal sau împuternicit se atribuie reprezentatului.

(2) Cererea de repunere în termen se depune în termen de 15 zile de la înlăturarea impedimentului. La cerere se anexează probele care confirmă faptele pe care aceasta se întemeiază și, suplimentar, se recuperează acțiunile omise.

(3) După 6 luni de la expirarea termenului omis repunerea în termen nu mai poate fi solicitată, iar acțiunea omisă nu mai poate fi recuperată, cu excepția cazului când acest lucru nu a fost posibil până la expirarea termenului de un an ca urmare a forței majore.”

19. Art. 237 din Codul administrativ:

„(1) Prevederile art.65 alin.(1)–(3) și (5) se aplică corespunzător pentru repunerea în termenul de apel și în termenul de prezentare a motivării apelului.

(2) Încheierea instanței de apel prin care este respinsă cererea de repunere în termenul de apel sau în termenul de prezentare a motivării apelului poate fi contestată cu recurs. Încheierea instanței de apel prin care s-a făcut repunerea în termenul de apel sau în termenul de prezentare a motivării apelului poate fi contestată doar odată cu fondul.”

20. Art. 223 din Codul administrativ:

„Hotărârile și alte acte de dispoziție prin care se stabilesc termene, precum și numirea ședințelor și citațiile se notifică participanților la proces conform art.96–114.”

21. Art. 109 din Codul administrativ:

„(1) Un înscris poate fi notificat prin poștă cu scrisoare recomandată cu aviz de recepție.

(2) Pentru probarea notificării este suficient avizul de recepție.”

22.Art. 218 din Codul administrativ:

„Examinarea și soluționarea în fond a acțiunii în contencios administrativ are loc conform prevederilor Codului de procedură civilă, cu următoarele excepții: c) participanții la proces care s-au prezentat cel puțin o dată în ședința de judecată pe parcursul examinării acțiunii în contencios administrativ sau au efectuat acte de procedură în contextul examinării acțiunii în contencios administrativ nu pot invoca lipsa citației pentru efectuarea actelor de procedură la o dată ulterioară.”

23.Art. 243 din Codul administrativ:

„(1) Examinînd recursul împotriva încheierii judecătorești, instanța adoptă una dintre următoarele decizii: b) respinge recursul.”

MOTIVAREA INSTANȚEI

24. Cu referire la termenul de depunere a recursului, instanța de recurs notează că încheierea contestată a fost notificată avocatului recurentului, prin intermediul poștei electronice la 30 ianuarie 2025 (f.d.89), fapt ce se confirmă prin extrasul din poștă electronică. Astfel, recurentul s-a conformat prevederilor legale și a respectat termenul instituit de legiuitor, pentru demararea căii de atac în ordine de recurs.

25. Studiind materialele cauzei, argumentele din recursul declarat, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție consideră necesar de a respinge recursul declarat, din motivele ce succed.

26. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție reiterează că la 05 august 2024, prin intermediul poștei electronice (f.d.56), Viorel Gandrabur, reprezentat de avocatul Eugeniu Musteață, a depus cerere de apel nemotivată, iar la 03 decembrie 2024, prin intermediul poștei electronice (f.d.72), a expediat apelul motivat împotriva hotărârii din 15 aprilie 2024 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru, solicitând admiterea apelului, repunerea în termenul de înaintare a acestuia, casarea hotărârii primei instanțe, pronunțarea unei noi hotărâri de admitere integrală a acțiunii (f.d.57-60, 73-77).

27. Iar prin încheierea din 20 ianuarie 2025 a Curții de Apel Centru s-a respins ca neîntemeiată cererea depusă de avocatul Eugeniu Musteață, în interesele apelantului Viorel Gandrabur, cu privire la repunerea în termen a apelului și s-a declarat inadmisibil apelul depus de Viorel Gandrabur împotriva hotărârii din 15 aprilie 2024 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru, din motiv că a fost depus după expirarea termenului prevăzut la art.232 alin. (1) din Codul administrativ (f.d.84-88).

28. Din criticile aduse în recursul declarat, instanța de recurs identifică dezacordul părții recurente cu încheierea contestată, motivat, în esență, prin faptul că prima instanța nu a înștiințat despre data și ora ședinței de judecată avocatul reclamantului la adresa de corespondență indicată în mandatul avocațial și în cererea de chemare în judecată, fiind citat la o altă adresă, ce nu-i se atribuie. Reclamantul deși a fost citat la adresa corectă, nu a recepționat corespondența, deoarece s-a aflat peste hotarele țării. La fel,

avocatul recurentului a declarat că, deși a fost prezent la ședința din 08 februarie 2024, care nu a avut loc, din motiv că judecătorul era în concediu medical, nu a fost înștiințat despre data și ora următoarei ședințe de judecată, comunicându-i-se că va fi informat suplimentar, însă pentru ședința din 15 aprilie 2024, nu a fost citat legal nici avocatul și nici reclamantul.

29. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție notează că pronunțarea dispozitivului hotărârii judecătorești din 15 aprilie 2024 s-a efectuat în lipsa participanților la proces.

30. Prin scrisoarea datată cu 17 aprilie 2024 (f.d.52), Judecătoria Chișinău, sediul Centru, a expediat cu scrisoare recomandată cu aviz de recepție reclamantului Viorel Gandrabur copia dispozitivului hotărârii din 15 aprilie 2024, însă din adresa acestuia corespondența s-a restituit instanței ca fiind „nereclamată” (f.d.53).

31. La acest aspect, instanța de recurs notează că deși s-a pretins că reclamantul nu a recepționat corespondența trimisă de prima instanță, deoarece s-ar fi aflat peste hotarele țării, această circumstanță nu a fost confirmată prin anumite înscrisuri în acest sens. Iar la materialele cauzei se regăsește avizul de recepție contrasemnat de reclamantul Viorel Gandrabur, prin care a fost înștiințat despre ședința de judecată din 27 iunie 2023, ora 15:00 (f.d.42). Drept urmare, instanța de apel justificat a reținut că reclamantul a recepționat citația.

32. În ceea ce vizează argumentul avocatului recurentului privind citarea sa la o altă adresă decât cea invocată, instanța de recurs reține că într-adevăr se atestă că avocatul în mandatul avocațial și în cererile depuse a indicat adresa din mun. Chișinău, str. 31 August 1989, nr.100, of. 203, însă corespondența îi era expediată de prima instanță la adresa din mun. Chișinău, str. 31 August 1989, nr.62, of.2. Însă această circumstanță nu influențează soluția instanței, în condițiile în care avocatul reclamantului/recurentului a cunoscut despre data și ora ședințelor de judecată, chiar și prin informarea sa de pe portalul național al instanțelor în sensul pretins.

33. De altfel, în contextul prevederilor art.218 lit.c) din Codul administrativ, citate supra, participanții la proces care s-au prezentat cel puțin o dată în ședința de judecată pe parcursul examinării acțiunii în contencios administrativ sau au efectuat acte de procedură în contextul examinării acțiunii în contencios administrativ nu pot invoca lipsa citației pentru efectuarea actelor de procedură la o dată ulterioară.

34. În această ordine de idei, instanța de recurs notează că prin cererea depusă prin intermediul poștei electronice la 24 ianuarie 2024, avocatul reclamantului/recurent a solicitat examinarea cauzei în lipsa reclamantului și avocatului. Astfel, în mesajul din extrasul din poșta electronică se profilează: „La prezenta atașăm cererea privind examinarea cauzei la cererea lui Gandrabur Viorel către CNAS, numită pentru data de 24.01.24, ora 10.00, în

lipsa acestuia și a avocatului”. Iar nemijlocit în cererea atașată a reflectat: „Prin prezenta, solicităm examinarea cauzei de contencios administrativ în acțiunea intentată la cererea lui Gandrabur Viorel către CNAS, parte terță IGP, cu privire la obligarea emiterii actului administrativ favorabil, în lipsa reclamantului și a avocatului său”, fără a specifica o anumită dată a ședinței de judecată (f.d.45-46). Or, avocatul recurentului a pretins în recurs că a solicitat examinarea în lipsa sa și a reclamantului doar a ședinței de judecată din 24 ianuarie 2024, la care nu a avut posibilitatea să se prezinte.

35. Drept urmare, decad argumentele avocatului recurentului precum că prima instanță nu a respectat procedura de înștiințare legală pentru data de 15 aprilie 2024, dată la care s-a pronunțat dispozitivul hotărârii. Mai mult, însuși avocatul a afirmat că a fost prezent la ședința de judecată din 08 februarie 2024, care nu a avut loc din motiv că judecătorul se afla în concediu medical. De altfel, conform procesului-verbal al ședinței de judecată din 24 ianuarie 2024 pentru data de 08 februarie 2024, ora 14:20, a fost amânată deliberarea și pronunțarea dispozitivului hotărârii (f.d.49 verso).

36. În atare circumstanțe, avocatul recurentului cunoscând despre faptul că urma a fi pronunțat dispozitivul hotărârii judecătorești ulterior, odată amânată ședința de judecată din 08 februarie 2024, conform poziției acestuia a accesat portalul național al instanțelor de judecată doar la 26 iulie 2024, când și a constatat că a fost publicat dispozitivul hotărârii judecătorești din 15 aprilie 2024. Deși a pretins că a depus diligența necesară de a se interesa de soarta dosarului, însă de la 08 februarie 2024 până la 26 iulie 2024 reclamantul nici personal, nici prin intermediul avocatului, nu a întreprins nicio acțiune în vederea aflării la ce etapă se află procesul inițiat la acțiunea sa. Or, însuși avocatul recurentului a afirmat în recurs că după 08 februarie 2024 nerecepționând nici o citație, la 26 iulie 2024 a accesat portalul național al instanțelor și a aflat despre dispozitivul hotărârii pronunțat la 15 aprilie 2024. De altfel, la materialele cauzei nu se regăsește nicio cerere depusă nemijlocit în prima instanță sau expediată prin intermediul poștei electronice, în care partea reclamantă ar fi solicitat informații referitor la cursul procesului inițiat la acțiunea sa.

37. În ceea ce vizează argumentele avocatului recurentului precum că obligația instanței de judecată de a comunica părții actele de procedură nu poate fi echivalată cu obligația părții de a se interesa despre soarta dosarului, precum și că instanța de apel a pus o sarcină disproporționată de a verifica soarta dosarului, chiar dacă i s-a comunicat că va fi înștiințat suplimentar, instanța de recurs menționează că art.218 lit.c) din Codul administrativ, citat supra, stipulează expres că participanții la proces care s-au prezentat cel puțin o dată în ședința de judecată pe parcursul examinării acțiunii în contencios administrativ sau au efectuat acte de procedură în contextul examinării acțiunii în contencios administrativ nu pot invoca lipsa citației pentru efectuarea actelor de procedură la o dată ulterioară.

38. Subsecvent, instanța de apel justificat a reținut lipsa motivelor plauzibile ce ar determina repunerea în termen a apelului, iar acțiunile întreprinse în acest sens au fost calificate ca insuficiente, în condițiile în care apelantul/recurent nu a făcut uz de drepturile procedurale și nu a contestat hotărârea în interiorul termenului de 30 de zile de la pronunțarea dispozitivului, care s-a realizat la 15 aprilie 2024. Or, cererea de apel a fost depusă doar la 05 august 2024, contrar prevederilor art.232 alin.(1) din Codul administrativ.

39. Instanța de recurs reiterează că dispozitivul hotărârii din 15 aprilie 2024 a fost expedit reclamanului cu aviz de recepție la 17 aprilie 2024 (f.d.52), iar trimiterea poștală a fost restituită ca „nereclamată” (f.d.53), deși, partea recurentă a confirmat că e corectă adresa recurentului la care s-a expedit corespondența. Nereclamarea corespondenței îi este imputabilă recurentului, or, aflarea acestuia peste hotarele țării nu a fost confirmată prin anumite probe.

40. Subsidiar, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție reține că dispozitivul hotărârii judecătorești a fost publicat pe portalul național al instanțelor la data pronunțării acestuia, 15 aprilie 2024. Astfel, este inexplicabilă poziția părții reclamante și/sau lipsa acțiunilor în vederea interesării de soarta dosarului până la 26 iulie 2024, chiar prin formularea unor cereri, având în vedere că avocatul reclamanului s-a prezentat la 08 februarie 2024 în instanța de judecată, aspect indicat în cererea de recurs.

41. La caz, urmează a fi învederate prevederile art.24 alin.(1) din Codul administrativ, conform cărora participanții la procedura administrativă și procedura de contencios administrativ trebuie să își exercite drepturile și să își îndeplinească obligațiile cu bună-credință, fără a încălca drepturile procesuale ale altor participanți. Buna-credință mai prezumă că partea este obligată să respecte termenele prevăzute de lege, întrucât termenul de apel prevăzut la art.232 alin.(1) din Codul administrativ este considerat un termen imperativ, iar nerespectarea acestuia atrage ca efect decăderea părții din dreptul de a mai exercita această cale de atac.

42. În atare circumstanțe, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție relevă că instanța de apel întemeiat a dispus respingerea cererii de repunere în termenul de apel și, în consecință, a declarat apelul inadmisibil în temeiul art.236 alin.(2) lit.d) din Codul administrativ. Or, exercitarea oricărei căi de atac și neîndeplinirea oricărui alt act de procedură în termenul legal atrage decăderea din acest drept, cu titlu de excepție fiind cazul în care legea dispune altfel sau partea dovedește că a fost împiedicată printr-o împrejurare mai presus de voința ei să efectueze acțiunea în termen.

43. Instanța de recurs reiterează că circumstanțele conturate supra atestă că la caz nu sunt incidente prevederile art. 65 din Codul administrativ, având în vedere că partea recurentă nu a prezentat argumente plauzibile, probe pertinente și admisibile, care să dovedească imposibilitatea conformării

prevederilor legale și depunerii apelului în interiorul termenului de 30 de zile de la pronunțarea dispozitivului. Or, respectarea termenelor legale constituie o obligație pozitivă a părților și are menirea să asigure buna funcționare a justiției, iar repunerea în termen poate fi admisă doar în cazurile expres prevăzute de lege și doar în situația în care partea când înaintează o cerință de repunere în termen, o justifică prin probe pertinente și admisibile în temeiul art.65 și art.237 din Codul administrativ, prin care s-ar dovedi că omiterea termenului este întemeiată. Admiterea spre examinare a unui apel tardiv poate duce la încălcarea principiului securității raporturilor juridice garantat de art. 6§1 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale.

44. Totodată, art.6§1 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor și a Libertăților Fundamentale ale Omului îi garantează fiecărei persoane dreptul de a sesiza o instanță cu orice contestație referitoare la drepturile și obligațiile sale cu caracter civil. În practica sa constantă, Curtea a reiterat că „dreptul la instanță”, la fel ca și dreptul de acces, nu are un caracter absolut. În această privință Curtea Europeană, în multe cauze similare, nu exclude ipoteza că interesele unei bune administrări a justiției pot să justifice impunerea unui termen de exercitare a căii de atac (cauza Bacev vs. fosta Republică Iugoslavă a Macedoniei; Kemp vs. Luxemburg; Diaz Ochoa vs Spania), în care CtEDO a reiterat că termenul fixat de legea internă este o restricție ce guvernează accesul la justiție.

45. În corolar, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție atestă că soluția emisă de către instanța de apel este adoptată cu respectarea prevederilor legale corelate cu circumstanțele cauzei, prin ce se impune respingerea recursului.

46. Ținând cont de cele expuse și în temeiul art. 243 alin. (1) lit. b) din Codul administrativ,

COMPLETUL, CU UNANIMITATE DE VOTURI,

Respinge recursul depus de Viorel Gandrabur, reprezentat de avocatul Eugeniu Musteață, împotriva încheierii din 20 ianuarie 2025 a Curții de Apel Centru.

Decizia este irevocabilă.

Președinte

Stela Procopciuc

Judecători

Ion Malanciuc

Diana Stănilă